

РЕШЕНИЕ

№ 909

гр. София, 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 31.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **2014** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 27 от Закона за общинската собственост /ЗОбС/.
Образувано е по жалбата на Е. С. С. и А. С. С. чрез пълномощник адв. М. против заповед № СОА22-РД40-155/29.12.2022 г. на кмета на Столична община, с която на основание чл. 25, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗОбС се отчуждава поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1970.4708 (незастроен), с площ 506 кв.м., съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващ реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.1970.1990 по КККР, одобрени със заповед №РД-18-68/02.12.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, попадащ в улична регулация, съгласно действащ подробен устройствен план на м. „Киноцентъра 3-та част -разширение“, одобрен с решение № 100 по протокол № 32/10.12.2001 г. на Столичния общински съвет и подлежащ на отчуждаване във връзка с реализацията на обект: „Реализация на улица, попадаща между кв. 3 м. „Киноцентъра 3-та част“ и кв. 25, кв. 26 в. м. „Киноцентъра 3-та част разширение“, находящи се по [улица]от о.т. 25 В-25Б-25А-25-24-23 и по [улица]от о.т. 23-150-151-152-153 попадащи в кв. 3“, район „В.“, [населено място] - публична общинска собственост. Обосновават се съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради противоречие с материално правните разпоредби. Конкретно се посочва, че при определяне на размера на обезщетението не са съобразени нормите на §1, т. 1 и т. 2 от ДР на ЗОбС. Сочи се нарушение на чл. 21, ал. 3 от ЗОбС, тъй като остатъкът от имота не отговаря на минималните законови изисквания съобразно неговия вид,

местонахождение и предназначение. Претендира се право на собственост върху целия имот, а не само върху визираните в оспорената заповед по 1/8 ид.ч. за всяка от оспорващите, поради което се оспорва заповедта и в частта ѝ, с която са определени квотите на съсобственост. Подробни съображения в тази насока са изложени и в депозираните по делото писмени бележки. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски, съобразно списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът - Кмета на Столична община, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди оспорената заповед. Обръща внимание, че имотът, възстановен на наследниците на П. Й. е j от 900 дка., въз основа на което са изчислени и квотите на собственост на оспорващите като негови наследници, без същите да са реална част от имота. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази приложимите правни норми, намира жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна-адресати на оспорения индивидуален административен акт, в рамките на преклузивния срок по чл. 27, ал. 1 от ЗОБС.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С оспорената в настоящото производство заповед кметът на Столична община, на основание чл. 25, ал. 2 във връзка с чл. 21 и чл. 25, ал. 1 от ЗОБС е наредил отчуждаването на поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1970.4708 (незастроен), с площ 506 кв.м., съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващ реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.1970.1990 по КККР, одобрени със заповед №РД-18-68/02.12.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК и е определил парично обезщетение в размер на 30 380,24 лв. разпределени както следва: Е. С. С. – 1/8 ид.ч. от имота - 3 797,53 лв.; А. С. С. - 1/8 ид.ч. - 3 797.53 лв. и неустановен собственик - s ид.ч. - 22 785.18 лв.

Размерът на паричното обезщетение, посочен в оспорената заповед, е определен въз основа на Експертна оценка, изготвена от лицензиран оценител, възложена с писмо изх. № СОА22-ТД26-10665 от 10.08.2022 г. Пазарната стойност на отчуждавания имот по експертната оценка е определена на основание чл. 22, ал. 12 от ЗОБС въз основа на данъчната оценка, предвид липсата на реално извършени сделки с имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания през релевантния период (10.08.2022 г. - 10.08.2021 г.) - чл. 22, ал. 5 и сл. във връзка с § 1 от ДР на ЗОБС. Като основание за стартиране на отчуждителното производство е посочен действащ РП на м. „Киноцентъра 3-та част разширение“, одобрен с решение № 100 по протокол № 32/10.12.2001 г. на Столичния общински съвет, действащ ПРЗ за кв. 3 на м. „Киноцентъра 3-та част“, одобрен с решение №386 по протокол № 92/23.06.2011 г. на Столичния общински съвет. По този план имот с идентификатор 68134.1970.1990, част от който е отчуждавания имот с идентификатор 68134.1970.4708, попада в част от УПИ I-266 от кв. 25, УПИ III -181,177 от кв. 26 и [улица], о.т. 24, о.т. 25, о.т. 25а до о.т. 26.

Отчетените основни критерии по ЗОБС за подбор на аналози са следните: без предвидено застрояване, доколкото същият е бил извън границите на действащ план, фактическото му ползване към момента е без конкретно предназначение, Трета ценова зона съгласно зонирването, одобрено с решение № 2 по протокол № 44 от 1998

г. на Столичния общински съвет по ЗМДТ в урбанизирана територия; по ОУП на С. имотът попада в устройствена зона „Жм2“ (жилищна зона с малкоетажно застрояване с допълнителни, специфични изисквания съгласно решение № 67 по протокол № 70/14.02.2019 г. на Столичния общински съвет с устройствени показатели: макс. плътност на застрояване - 25%, макс. К. - 0.8, мин. озеленена площ -60%, макс. кота корниз - 8.5 м.). От Агенцията по вписванията е предоставена информация за вписвания на 127 бр. сделки с поземлени имоти за периода 10.08.2021 г. до 10.08.2022 г., които обаче не отговарят на основните критерии по ЗОБС за избор на аналози, според лицензиращия оценител.

По делото е изслушано заключение от съдебно-оценителна експертиза, от което се установяват следните релевантни за спора факти и обстоятелства:

Относно регулационния статут на имота:

Имот с идентификатор 68134.1970.1990 (незастроен) с площ 788 кв.м. попада в част от УПИ I-266 от кв. 25, УПИ III -181,177 от кв. 2б и [улица], о.т. 24, о.т. 25, о.т. 25а до о.т. 26 по действащ регулационен план, одобрен с решение № 100 по протокол № 32 от 10.12.2001 г. на Столичния общински съвет и действащ ПЗР за кв. 3 на м. „в.з. Киноцентъра 3 част – разширение“, одобрен с решение № 386 по протокол № 92823.06.2011 г. на Столичния общински съвет.

Поземлен имот с идентификатор 68134.1970.1990 е идентичен с поземлен имот с пл. № 1990 по архивен кадастрален план, к.л. №640.

Поземлен имот с идентификатор 68134.1970.1990 попада в част от поземлен имот с пл. № 16 и пл. № 19 по стар кадастрален план на С., кад.л. № 640, емисия 1956 г.

Съгласно ОУП, приет с решение №697/19.11.2009 г. на Столичния общински съвет, решение № 960/16.12.2009 г. на Министерския съвет, поземлен имот с идентификатор 68134.1970.1990 попада в зона „Жм2“ (жилищна зона с малкоетажно застрояване с допълнителни, специфични изисквания съгласно решение № 67 по протокол № 70/14.02.2019 г. на Столичния общински съвет с устройствени показатели: макс. плътност на застрояване - 25%, макс. К. - 0.8, мин. озеленена площ -60%, като половината е с висока растителност, макс. кота корниз - 8.5 м.

При изготвяне на заключението вещото лице е съобщило, че поземлен имот с идентификатор 68134.1970.1990 е с площ 788 кв.м. Предвидената по регулацията [улица] кв.м. Незавзета от улицата остава площ от 282 кв.м., разпределена в проектни поземлени имоти с идентификатори 68134.1970.4709 - 88 кв.м. и 68134.1970.4710 – 105 кв.м. Лицето на проектен поземлен имот с идентификатор 68134.1970.4709 към новата [улица] м., а лицето на поземлен имот с идентификатор 68134.1970.4710 е около 33 м. Останалите извън улицата площи от поземлен имот с идентификатор 68134.1970.1990 не отговарят на изискванията за минимална площ на самостоятелен урегулиран поземлен имот. Процесният поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1970.4708 не е бил урегулиран -попадал е извън обхвата на ПУП, преди влизането в сила на плана, предвиждащ изграждането на улица. Същият е бил с установен начин на трайно ползване – урбанизирана територия, бил е част от застроен поземлен имот във вилна зона.

При определяне на пазарната стойност на отчуждавания имот вещото лице е използвало данни от Агенцията по вписвания за 16 реално извършени сделки с имоти, находящи се от южната страна на Околовръстен път на С., сключени в периода 13.08.2021 г. – 28.06.2022 г. С оглед на това вещото лице е определило равностойно парично обезщетение в размер на 199 750 лв. (394.76 лв./кв.м.) за целия имот с

проектен идентификатор 68134.1970.4708. Пояснил е, че предвид липсата на предходна регулация, като критерии за подбор на сделките е използвал показателите за територията, в която той попада съгласно ОУП на С..

Така изготвеното заключение е оспорено от пълномощника на ответника със съображения, че определеният от вещото лице размер на обезщетение не е съобразен с правилата на ЗОБС, доколкото част от използваните аналози са извън посочения период във възлагателното писмо, част от имотите са застроени, както и параметрите на предвиденото застрояване по ПУП противоречи на правилото на § 1, т. 8 от ДР на ЗОБС, доколкото използваните аналози имат разлика от 5 на сто. Липсват и данни в каква ценова зона попадат имотите, използвани от вещото лице, доколкото в закона е налице изискване имотите да попадат в една ценова зона.

По делото е изслушано и заключение от допълнителна съдебно-оценителна експертиза, видно от което поземлен имот с идентификатор 68134.1970.1990, част от който е имот с проектен идентификатор 68134.1970.4708, е идентичен с поземлен имот пл. № 1900 от архивен кадастрален план к.л. № 640, който попада в поземлени имоти с пл. № 16 и пл. № 19 от стар кадастрален план кад.л. № 640 емисия 1956 г. Проектен поземлен имот 68134.1970.4708 попада в бивш поземлен имот пл. № 16 по стар кад. план и в дере с водно течение минаващо по средата на поземлен имот пл. № 177 (сега улица). Поземлен имот № 16 и дерето, минаващо по средата на имот пл. № 177, се намират в бивш имот пл. № 123. В производството по възстановяване на собствеността наследниците на П. Й. са легитимирани като собственици на стари поземлени имоти с пл. № 123 и 124 въз основа на нот. акт № 96, том 51, р. 10471, дело № 4581 от 1936 г. за 8000 кв.м. и нот. Акт №47, том II, дело №1661 от 1937 г. за 5000 кв.м.

По делото е приложено Удостоверение за данъчна оценка за имот с идентификатор 68134.1970.1990 г. с площ 788 кв.м. изх. № [ЕГН]/26.05.2022 г., съгласно което данъчната оценка на имота е в размер на 47311.50 лв.

По делото са приложени доказателства за проведено производство по Закона за възстановяване на собствеността върху одържавени недвижими имоти. Производството е приключило със заповед № РД-57-705/22.09.1997 г. на кмета на Столична община, с която е наредено да се отпише от актовете книги за общинска собственост Акт №4866/05.11.1949 г. на VI-ти район и да се предаде на наследниците на П. Й. владението на следния недвижим имот j ид.ч. от място в размер на 830 кв.м., представляващо част от имот пл. № 177 и от място от 460 кв.м., представляващо част от имот пл. №175 (извън регулация), съгласно приложена скица.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Административното производство се е развило по реда на Глава III от ЗОБС. С оспорената заповед кметът на Столична община е упражнил правомощието по чл. 25, ал. 2 от ЗОБС да издаде заповед за отчуждаване на недвижим имот във връзка с реализацията на обект-публична общинска собственост, съгласно одобрен и влязъл в сила ПУП. Същата е подробно мотивирана, като съобразно разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗОБС са посочени основанията за отчуждаване, предназначението, видът, местонахождението, размерът на имота, размерът на обезщетението, търговската банка, в която се внася обезщетението, и датата, след която започва изплащане на обезщетението по сметката на правоимащите.

В хода на административното производство по издаване на оспорената заповед

не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Оценката на отчуждаваната част от имота е изготвена от независим лицензиран оценител на недвижими имоти, притежаващ сертификати за оценителска правоспособност от КНОБ за недвижими имоти, въз основа на възлагателно писмо № СОА22-ТД26-10665 от 10.08.2022 г. от кмета на Столична община, съгласно чл. 22, ал. 3 от ЗОБС и договор за възлагане на оценката. Оценката е изготвена на 30.09.2022 г., т.е. при спазване на тримесечния срок преди издаването на заповедта за отчуждаване по чл. 22, ал.1 от ЗОБС. Изготвено е обявление за уведомяване на собствениците на поземлени имоти-частна собственост, публикувано на интернет страницата на Столична община, в сградата на общинската администрация и в два централни ежедневника.

Основният спорен по делото въпрос, който определя пределите на съдебния контрол и обуславя законосъобразността на оспорения акт е свързан с размера на определеното обезщетение за отчуждения имот.

Законодателно въведените в чл. 22 от ЗОБС критерии при определяне на равностойното парично обезщетение държат сметка за предназначението на отчуждаваните имоти по ЗОБС преди влизане в сила на подробния устройствен план и пазарните цени на имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания имот /ал. 5/. Съобразно съдържащата се в § 1, т. 2 от ДР на ЗОБС легална дефиниция "Пазарни цени на имоти със сходни характеристики" са осреднените цени от всички сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот, които имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение, притежават еднакъв характер на застрояване със същите или близки показатели на устройство и застрояване и/или установен начин на трайно ползване с отчуждавания имот, за: покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота.

Одобрената с оспорената заповед Експертна оценка е изготвена въз основа на основните критерии по ЗОБС за избор на аналози, като е отчетено предназначението на имота, както и ценовата зона, в която същият попада, които са съпоставени с показателите на имотите, предмет на сделките, вписани в Агенцията по вписванията през релевантния период и отговарящи на заложените в закона критерии. Липсата им е наложила определянето на дължимото се обезщетение по правилото на чл. 22, ал. 12, т. 1 от ЗОБС. Този извод не се споделя от настоящия съдебен състав. В тази връзка следва да се има предвид, че за поземлени имоти, включени в обхвата на урбанизирана територия, съобразно действащия общ устройствен план, които не са урегулирани за застрояване с предходен подробен устройствен план, правилото на чл. 22, ал. 8 от ЗОБС предвижда размерът на равностойното парично обезщетение да се определя като за имоти без предвидено застрояване, като се съобразява установеният траен начин на фактическото им ползване.

Според основното им предназначение, определено с концепциите и схемите за пространствено развитие и общите устройствени планове, териториите в страната са: урбанизирани територии (населени места, селищни образувания и индустриални

паркове извън границите на населените места и селищните образувания), земеделски територии, горски територии, защитени територии, нарушени територии за възстановяване, територии, заети от води и водни обекти, и територии на транспорта /чл. 7, ал. 1 от ЗУТ/. По смисъла на § 5, т. 8 от ДР на ЗУТ "територия" или "устройствена зона" по чл. 11 представлява съвкупност от съседни поземлени имоти със сходни характеристики и преобладаващо предназначение. А по смисъла на § 5, т. 6 от ДР на ЗУТ, под "територия на населено място" следва да се разбира селищната територия, обхваната от границите му (строителните му граници), определени с устройствен план, без да се включва землището.

Доказателствата по делото еднозначно сочат, че процесният имот по действащия ПУП е част от урбанизирана територия. По правилото на чл. 25, ал. 1 от ЗКИР всеки поземлен имот следва да бъде отразен в КК с трайното предназначение на територията, в границите на която се намира, а в случая тази територия е урбанизирана в строителните граници на населеното място. Според отразеното в кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед №РД -18-68/02.12.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, имот с идентификатор 68134.1970.1990, част от който е имот с проектен идентификатор 68134.1970.4708, по кадастрална карта е с трайно предназначение на територията: урбанизирана и с начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 м). В тази връзка следва да се посочи, че съобразно чл. 51 от ЗКИР, кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни, които се съдържат в карти, планове, кадастрални планове, приложени подробни градоустройствени планове, приложени подробни устройствени планове, регистри и друга документация. По делото няма данни КК и КР да са изменени по искане на собствениците, за да отрази действителното положение, с каквото право разполагат те по чл. 51 ЗКИР, поради което за административния орган съществува задължение да се съобрази с официалните данни за процесния имот, съдържащи се в кадастралната карта и кадастралните регистри.

Настоящият съдебен състав намира, че по отношение на процесния поземлен имот се установява предназначение за застрояване. Обстоятелството, че отчуждаваната част от имота попада в улична регулация не променя този извод, тъй като правилото на чл. 22, ал. 6 и ал. 7 от ЗОС ясно поставя условие да се изследва конкретното предназначение на поземления имоти в цялост, а не за условно обособени негови части.

В тази връзка необоснован се явява посоченият в одобрената Експертна оценка критерии за избор на аналози - сделки с имоти отредени за улична регулация и без предвидено застрояване. Определяща при избора на аналози следва да бъде устройствената зона, в която те попадат, а именно:

зона Жм2, като по отношение на изискването имотите да се намират в близост до отчуждавания следва да се отчете отдалечеността на имотите попадащи м. „М. ливади -запад“, „М. ливади - изток “ и „К. вада“, в каквата насока е и Експертната оценка.

С оглед на изложеното заключението от приетата по делото съдебно-оценителна експертиза следва да бъде частично кредитирано, като от него се изключат сделките с имоти, находящи се в друга устройствена зона, освен зона Жм2 и тези отнасящи се до имоти, находящи се в следните местности: м. „М. ливади -запад“, „М. ливади - изток “ и „К. вада“.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че размерът на дължимото се равностойно парично обезщетение следва да бъде определено в размер на 135 127.30 лв. (506 x 267.05 лв. = 135 127.30 лв.) общо за целия имот.

Оценката на имота, предмет на отчуждаването, е елемент от материалната законосъобразност на административния акт, тъй като обуславя фактическите основания, представляващи материално-правните предпоставки за издаване на административния акт в частта относно размера на обезщетението. Несъответствието между оценката, определена в административното производство и размера на обезщетението, установен по делото води до извода за материалноправна незаконосъобразност на оспорената заповед - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

Изложеното дава основание на настоящият състав да приеме, че оспорената заповед следва да бъде отменена в частта ѝ относно размера на определеното парично обезщетение, за да се постигне нейното съответствие с материално правните норми.

Неоснователна обаче се явява жалбата в частта ѝ, с който се оспорва определянето на част от обезщетението за неустановен собственик. Валидното и за административния орган и за съда доказателство за собствеността на оспорващите е заповед № РД-57-705/22.09.1997 г. на кмета на Столична община, с която е наредено да се отпише от актовете книги за общинска собственост Акт №4866/05.11.1949 г. на VI-ти район и да се предаде на наследниците на П. Й. владението на следния недвижим имот j ид.ч. от място в размер на 830 кв.м., представляващо част от имот пл. № 177 и от място от 460 кв.м., представляващо част от имот пл. №175 (извън регулация), съгласно приложена скица. Нито административния орган, нито административния съд може да решава спорове за собственост, а следва да се съобрази с официалния титул за собственост на страните. Съгласно чл. 29, ал. 2 от ЗОБС, когато собственикът на имота

не може да бъде установен или е с неизвестен адрес, както и в случаите, когато съществува спор между няколко лица за правото върху дължимото обезщетение или за права върху отчуждавания имот, обезщетението се внася в банката по сметка на общината. В тези случаи банката изплаща обезщетението на лицето, което установи правата си по съдебен ред, по нареждане на кмета на общината. В хода на административното производство по реда на глава III от ЗОБС, респ. в хода на съдебно - административното производство по оспорване на административен акт е недопустимо разрешаването на спорове за собственост, респ. установяване или признаване на право на собственост в случаите, когато не са представени съответните документи, с които по закон се установява принадлежността на правото на собственост (валиден нотариален акт, установяващ по безспорен начин собствеността, или влязло в сила съдебно решение на граждански съд в рамките на общото исково производство по реда на ГПК, във връзка с решен собственически иск). В случай, че оспорващите заявяват претенции за собственост върху целия отчуждаван имот, те следва да установят правата си пред Столична община по съдебен ред - аргумент от разпоредбата начл. 29, ал. 2, изр. 2 от ЗОБС. Законът има предвид общия исков ред, по който ред се решават споровете за собственост.

Неоснователни са и доводите изложени в жалбата за нарушения на чл. 21, ал. 1 и ал. 3 от ЗОБС във връзка с чл. 19 от ЗУТ, доколкото е налице влязъл в сила устройствен план на м. „Киноцентъра 3-та част -разширение“, одобрен с решение №100 по протокол № 32/10.12.2001 г. на Столичния общински съвет. Същите са относими към производството по оспорване на законосъобразността на акта, с който е одобрен ПУП, а не към законосъобразността на акта, с който е приключило последващото производство по отчуждаване. За пълнота на изложеното, следва да се има предвид, че в съдебно-административното производство инцидентен контрол относно валидността на административен акт, различен от оспорения по делото, е недопустим. Такава правна възможност и проверка за валидност на административен акт по реда на чл. 17, ал. 2 от ГПК има само общият съд в рамките на общото гражданско производство, но не и административният съд. В тази връзка доводите, че останалата неотчуждена част от имота не отговаря на изискванията на чл. 21, ал. 3 от ЗОБС, не следва да се обсъждат в настоящото производство. Остатъкът от имота не е предмет на отчуждаване с оспорената заповед. На съдебен контрол подлежи единствено заповедта в оспорената ѝ част с включен в нея предметен обхват. Съдът е длъжен да провери законосъобразността на заповедта в частта относно отчуждената с

административния акт площ, собственост на жалбоподателите (Решение № 2450/27.02.2017 г. по адм. д. № 2486/2016 г. на ВАС.)

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на оспорващите се дължи присъждане на разноски, които в случая са в претендиран и доказан размер 2190 лв., от които 1380 лева - възнаграждение на вещо лице, 10 лева - държавна такса и 800 лв. - адвокатско възнаграждение.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 27, ал. 6 от ЗОБС

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № СОА22-РД40-155/29.12.2022 г. на кмета на Столична община, в частта ѝ, с която е определен размерът на паричното обезщетение за отчужден поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1970.4708 (незастроен), с площ от 506 кв.м., съгласно скица - проект за изменение на КККР, представляващ реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.1970.1990 по КККР, одобрени със заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

ОПРЕДЕЛЯ парично обезщетение в размер на 135 127.30 лв. за поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1970.4708 (незастроен), с площ от 506 кв.м., съгласно скица - проект за изменение на КККР, разпределено както следва:

- Е. С. С. - 1/8 идеална част - 16 890.91 лв.
- А. С. С. - 1/8 идеална част - 16 890.91 лв.
- неустановен собственик - 8 идеални части -101 345.48 лв.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Е. С. С. и А. С. С. разноски по делото в размер на 2190 (две хиляди сто и деветдесет) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: